

abbe määrt ja teised liggi suggulased fuulsid vasto
meelt kohto käsko ja kahhetseid sure kisaga armsa
söbra surma, kes, kui suurt suggu mees, issandade
ulgast eesimene, nüüd kõigest aust ning surusest leest
— teotawa surma piddi langema. Subba se mõtte
teggi neid põraseks, fuddas piddid nemad Reinowadde
ri wöllapomist oma silmaga näggema? Nemad
astusid ühheskoos kuñinga ette, pallosid lubba koe
minna, ja läksid — ni paljo neid olli — kuñinga
koeast ja linnast välja. Kuñinga lõukoera meel
läks torso, et ni paljo kulsaid issandaid temast
lahkus ja ãrrapõggenes; egga wöinud ükski sedda
ette arwata mis nüüd nähha soi: et Reinowadde
ri söbrad ja suggulased ni wägga verrekaas oolid. Selle
pärrast räkis kuñinges fallamahti ustawa nõumees
tele: „Ehk ful Reinowadder wägga tigge loom on,
siiski ei tohhi meie unnustada, et tema suggulas-
test mitto meie tenistuses wägga tarwliffud on;
kes nende asjet saab täitma?“

Läne-issand, Messikäp ja Hints oolid kui tafjad
seutud wangj ümber asja talitamas ja ruttaskid
kuñinga käsko mõda waenlasele teotawa surma kätte
saatma; nemad wisid tedda kisaga linnast välja
ja öisfasid rõemo pärrast, kui wäl nende silma
paistis. Seal akkas fas vihhaga hunti taggafih-
hotama, ütteldes: „Kriimfilm-issand, waña Pühha-
jütri, kutsikas, tulsetage täna meeles, mis wolas tö-
mees ning asjatallitaja Reinowadde sel puhul olli

kui teie kaddunud wenda tema vihjamise pärrast
ülespobi! Urge jätké waña wölgä kätte tassomata!
Ja teie, Messikäppa issand, möttelge münd selle
peale, fudda Reinowadder teid pettis! fudda tema
pärrast wimati tallomehhe dues valko näppištis vih-
hase rahwa malka, meeste ja naiste wopsosi kan-
natasite, awu, äbbi ning teotust leidsite ja kõige
ilmale naeruks saite. Olgem walwsad söbrad ja
ühhemelelised, tema on wägga kawwal. Peaseks
ta täna jälle meie käest siis walletaks ta egnast wab-
baks, ja meie ei saaks jal magguja kättetassomise
tunni õnne maitsema. Läffti rutto temale wölgä
kätte maksmi.“ Kriimfilm-issand koetis: „Jutto-
lorrisemine ei mappa meil middagi; murretsege mulle
ennemine tuggewa ohhelikko, ma tahhan ta tosjo
wälja wötta ja piika illule forraga otsa tehha.“
Mõnda issekäis räkides läksid nemad mõda teed
eddasi. Reinowadde, kes senni waikselt nende juttu
kuulinud, lissas pilkamiste jure: Ma paien imeks,
et teie nõu ei leia? Kül Hints juhhatab teile oh-
helikko, kenne tuggewust oma faelaga kohtomehhe
künis katsus, kui sure au ning illoga ire pügilt
taggasid jöubis. Agga Messikäp ja Kriimfilm, teil
on wägga kiir tagga waña ofio surma läffitada,
kas ehk arvate veel täna sedba asja teimetada?“

Kuñinges isse läks surema issandadega seltsis
linna wärrawast välja Reinowadde wimist luggu